

Wstęp

Pierwszą poważną zmianą w życiu człowieka jest przystosowanie do środowiska przedszkolnego. W tym momencie zmienia się przecież wiele w życiu malucha. Bezpieczny dom i ukochani rodzice nie są już jedynymi, z którymi się spotyka. Znajduje się teraz w nowej sytuacji, zupełnie różnej od tej domowej, dobrze mu znanej. Dziecko zaczyna funkcjonować w dwóch różnych środowiskach: rodzinnym i instytucjonalnym.

Instytucjonalny charakter sprawowania opieki nad dzieckiem wymaga od niego pewnego podporządkowania się narzuconej jemu organizacji życia, przestrzegania pewnych reguł postępowania grupowego. Dziecko musi pogodzić się z brakiem komfortu i intymności, przebywania w gwarze, a nawet hałasie kilka godzin dziennie. Analizując okres wstępnej adaptacji dziecka nowo przyjętego do przedszkola można stwierdzić, iż u dzieci jest to czas wielu przykrych doznań emocjonalnych, co w efekcie utrudnia przystosowanie się dziecka do przedszkola

Dla dziecka 3-letniego moment pójścia do przedszkola to istotny przełom, który odbija się na jego dalszym życiu. Gdy ten kilkulatek adoptuje się do roli przedszkolaka- dobrze byłoby, aby tak poważna zmiana w jego życiu dokonywała się w sposób łagodny i wynikała z reguł i potrzeby natury. Dziecko na nową sytuację reaguje często: płaczem, wycofaniem, zaburzeniami w funkcjonowaniu, co może prowadzić do lęku, a nawet urazu. Dlatego też ważne jest by moment przekroczenia progu dom- przedszkole przebiegał najłagodniej w atmosferze bezpieczeństwa i otworzenia na potrzeby dziecka.

Mając na uwadze dobro dziecka rozpoczynającego edukację przedszkolną postanowiliśmy podjąć działania w tym zakresie opracowując Program Adaptacyjny

Trudności adaptacyjne trzylatków i ich przyczyny

Adaptacja to przystosowanie do nowego środowiska, do nowych sytuacji, warunków. Dla małego dziecka takim środowiskiem, otoczeniem społecznym, jest przedszkole, gdzie zdobywa ono pierwsze doświadczenia społeczne. Wyniki badań psychologicznych i pedagogicznych wskazują, iż jedną z przyczyn problemów adaptacyjnych dzieci jest brak współpracy między rodziną a przedszkolem. Przedszkole jest pojmowane jako środowisko edukacyjne stymulujące możliwości rozwojowe dziecka, wspomagające jego rozwój indywidualny i tworzące korzystne warunki dla wszechstronnego rozwoju. Jednakże przedszkole może zapewnić prawidłowy rozwój dziecka tylko wtedy, gdy współdziała z rodziną. Ta współpraca wymaga zaangażowania rodziców i personelu przedszkola oraz wzajemnej korelacji działań obu stron, ponieważ dziecko musi nauczyć się żyć w nowej rzeczywistości i przyswoić sobie wiele informacji organizacyjnych. Nowe otoczenie to przecież własność społeczna i przestrzeń jest tu większa i inna od domowej. Obowiązują tu nowe zasady, przez co obserwuje się u dzieci poczucie zagubienia. Trudności w adaptacji mogą wiązać się z brakiem orientacji w zakresie organizacji pobytu i rytmie dnia przedszkolnego. Tą wiedzę dziecko posiędzie dopiero w miarę zdobywania własnych nowych pozytywnych doświadczeń.

Rozpoczęcie przez dziecko edukacji przedszkolnej jest momentem przełomowym w jego rozwoju społecznym. Kontakty z rówieśnikami i personelem umożliwiają mu poznanie norm współżycia i respektowania grupy społecznej. W tym okresie dziecko uczy się nowej dla siebie roli przedszkolaka, ponieważ instytucjonalny charakter opieki nad dziećmi wymaga od niego pewnego podporządkowania się panującej tam organizacji. Dziecko 3-letnie przez pierwsze dni pobytu w przedszkolu jest zdezorientowane, nie wie z kim nawiązać bliższy kontakt, kto zapewni mu poczucie bezpieczeństwa i spokoju wewnętrznego. Tą osobą jest nauczycielka. Jednak sprawuje ona opiekę nad wieloma dziećmi i nie może poświęcić czasu tylko jednostce, dziecko nie zajmuje centralnej pozycji, przystosowuje się, uczy się więc nowych zachowań w sytuacjach emocjonalnie i poznawczo trudnych. Udane włączenie dziecka do grupy przedszkolnej ma także ogromne znaczenie dla dalszego jego rozwoju.

Jeżeli początkowy okres pobytu dziecka w przedszkolu związany jest z przyjemnymi przeżyciami, wtedy dziecko jest pozytywnie nastawione, ufne i nie reaguje lękiem na podobne sytuacje. Dzięki odpowiedniemu przygotowaniu można przyzwyczaić 3-latkę do przedszkola i niwelować jego ewentualny stres. Jako środowisko społeczne pełne różnorodnych bodźców przedszkole będzie spełniało swoje funkcje wychowawcze i dydaktyczne. Ale tylko wtedy, gdy dziecko będzie je postrzegało jako bezpieczne i atrakcyjne dla siebie – wówczas szybciej się do niego przystosuje i zniesie niedogodności życia zbiorowego.

Część dzieci przystosowuje się dość szybko, u innych okres adaptacji trwa bardzo długo, są też takie dzieci, które nigdy nie adoptują się do warunków przedszkolnych. Najczęściej takie problemy mają dzieci, które miały przykre doświadczenia w relacjach z dorosłymi, są nieśmiałe, lękliwe, miały mały kontakt z rówieśnikami lub też ich rodzice są nadopiekuńczymi. Proces aklimatyzacji zależy także od fazy rozwojowej dziecka i jego indywidualnych zdolności adaptacyjnych.

Wiek przedszkolny to okres osiągnięcia kolejnego stadium dojrzałości fizjologicznej organizmu i rozwoju intelektualnego, budowania podstawowych struktur osobowości, zdobywania doświadczeń społecznych dziecka, w tym i przystosowujących do życia w grupie.

Przyglądanie się właściwościom rozwojowym dziecka 3-letniego uświadamia nam, jak wiele trudności i ograniczeń wynika tylko z samego procesu rozwojowego, z którym musi ono przecież poradzić sobie podczas adaptacji. Tak więc możemy powiedzieć, że przebieg tego procesu zależy zawsze od ogólnego poziomu rozwoju psychoruchowego dziecka.

U dzieci 3-letnich mamy do czynienia z szeregiem właściwości rozwojowych utrudniających rozpoczęcie edukacji przedszkolnej, tj.:

- Niski poziom autoidentyfikacji
- Dominacja sfery emocjonalnej, np. potrzeby bezpieczeństwa niski poziom kompetencji językowej
- Nieznajomość środowiska, w którym dziecko ma być samodzielne przez wiele godzin
- Różne umiejętności samoobsługowe, a próg stawianych wymagań przez środowisko przedszkolne jest jednakowy

Przedszkole oczekuje , że dziecko 3-letnie powinno mieć opanowane następujące czynności samoobsługowe:

- samodzielne jedzenie łyżką
- mycie rąk
- czynności higieniczne przy załatwianiu potrzeb fizjologicznych
- zdejmowanie i ubieranie podstawowych części garderoby
- rozpoznawanie swoich rzeczy wśród innych
- wycieranie nosa
- znajomość swojego imienia i nazwiska

Do przedszkola przychodzą dzieci z bardzo zróżnicowanym zasobem umiejętności samoobsługowych i nie jest to spowodowane ich poziomem rozwoju psychoruchowego , lecz systemem wychowania w rodzinie.

Podsumowując : dla wielu dzieci pierwsze kontakty z przedszkolem są źródłem przykrych napięć emocjonalnych utrudniających im przystosowanie. Jednak przedszkole jest właściwym środowiskiem do uczenia życia dziecka w społeczności. Dziecko szybciej się do niego adaptuje i zniesie niedogodności, gdy będzie go postrzegało jako bezpieczne i atrakcyjne dla siebie i swoich rodziców

Cele programu i korzyści wynikające z ich realizacji

Cel główny programu:

- Tworzenie dzieciom warunków do łatwej adaptacji w przedszkolu

Cele szczegółowe:

- Zmniejszenie u dzieci napięć emocjonalnych w pierwszych kontaktach z przedszkolem
- Motywowanie dzieci do podejmowania działań i zachowań sprzyjających integrowaniu się z przedszkolem
- Nawiązywanie bliskiego kontaktu w relacjach : nauczyciel- dziecko, nauczyciel- rodzic
- Zachęcanie rodziców oraz pracowników przedszkola do zapewnienia optymalnych warunków do łatwej adaptacji
- Integracja rodziców z przedszkolem w celu ułatwienia lepszej współpracy
- Przekazywanie rodzicom wiedzy w zakresie zaspokajania potrzeb dziecka jako warunku jego prawidłowego rozwoju
- Zapoznanie rodziców z bazą i zasobami przedszkola oraz organizacją pracy

Korzyści dla dzieci i, rodziców i nauczycieli

wynikające z realizacji programu:

- dzieci i rodzice zapoznają się z nowym otoczeniem jakim jest przedszkole, do którego zapisali swoje dziecko
- dzieci i rodzice oraz nauczyciele grup młodszych wzajemnie poznają się , nawiązują serdeczny kontakt
- dzieci i rodzice zapoznają się z organizacją pracy przedszkola , formami i metodami pracy
- rodzice uczestniczą w zorganizowanych spotkaniach , zabawach, ćwiczeniach służących łatwej adaptacji oraz integrowaniu się dzieci i dorosłych
- rodzice uzyskują fachową pomoc w przezwyciężaniu trudnego okresu jakim jest adaptacja ich dziecka do przedszkola
- dyrektor i nauczycielki poznają potrzeby i oczekiwania przyszłych klientów poprzez wywiady i ankiety

Działania zmierzające do osiągnięcia celów przy realizacji programu

I. Pierwsze spotkanie z przedszkolem

- Drzwi otwarte- (miesiąc czerwiec)- zebranie z rodzicami dzieci nowo przyjętych o charakterze edukacyjno- informacyjnym
 - zapoznanie rodziców przez dyrektora z organizacją pracy przedszkola i nauczycielkami rozpoczynającymi prace od września w grupie dzieci nowoprzyjętych
 - uczestnictwo rodziców w prelekcji na temat „Trudności adaptacyjne trzylatków i ich przyczyny”
 - wypełnienie przez rodziców ankiety : Informacje o dziecku- w celu poznania potrzeb i upodobań przyszłych przedszkolaków
 - umożliwienie rodzicom indywidualnych konsultacji z dyrektorem i Nauczycielkami
 - rodzice otrzymują zaproszenie na spotkania adaptacyjne w miesiącu Sierpniu
- Wesoła bramka- wejście do przedszkola przez grającą i świecącą kolorową bramkę
- Możliwość zapisania dziecka na dyżur letni, który przedszkole pełni w miesiącu lipcu lub sierpniu
- Dni adaptacyjne – trzy dni poprzedzające rozpoczęcie roku szkolnego

Przykładowe scenariusze spotkań

SPOTKANIE 1- „Poznajmy się”

Przywitanie w drzwiach rodziców i dzieci, wręczenie im wizytówek – rodzic z dzieckiem przyozdabia wizytówkę według własnego pomysłu.

Dowolne zabawy dzieci(ok.10-20 min).

Zaproszenie wszystkich do koła do zabawy(zabawy zapoznawcze).

1. Gadająca piłka – otrzymując piłkę dziecko mówi swoje imię, rodzic swoje imię i co jego dziecko najbardziej lubi do wyboru: potrawa, zabawa, zwierzątko..)
2. Cześć !- witamy się z osobami najbliższymi nas, z obu stron (podajemy rękę i mówimy sobie swoje imię).
3. Taniec „Samolot” – z Pedagogiki zabawy.
4. Zabawa orientacyjno-porządkowa „Słońko świeci, deszczyk pada”- na hasło : słońko świeci- wszyscy spacerują, kłaniając się spotkanym osobom, na hasło : deszczyk pada-dziecko biegnie do swojego rodzica i chroni się pod „parasolem”, który robi rodzic.
5. Przytulanki kołysanki – zabawa przy muzyce z wykorzystaniem metody W.Sherborne:
 - Fotelik – dziecko siada pomiędzy nogami dorosłego, jest obejmowane przez niego rękoma i kołysane.
 - Plecaki- rodzice i dzieci siadają do siebie plecami, nogi ugięte w kolanach, pchanie plecami partnera starając się pokonać jego opór. Zmiana ról.
 - Domek- rodzic wykonują klęk podparty , głowami do środka koła , dzieci przechodzą pod domkiem i wracają do swoich rodziców.
 - Tunel – dorośli tworzą tunel, stojąc blisko siebie, a dzieci przechodzą pod nim, czołgając się.
6. Zabawa „Na łące” – spotykamy różne zwierzątka:
 - małe zwierzątka (dzieci) biegają po łące, wydając odgłosy, duże zwierzątka (dorośli) wołają je,
 - dzieci biegają do swoich mam, przytulają się i znów zmieniają się w inne zwierzątka (nauczycielka mówi jakie : pieski- hau, hau, kotki- miau, miau, Żabki kum, kum, boćki- kle, kle...)
8. Pożegnalne utrwalenie imion. Po kolei każda osoba wychodzi krok do przodu i mówi swoje imię z pięknym ukłonem. Zaproszenie na dzień następny.

SPOTKANIE 2- „Chcę się bawić”

1. Powitanie- podaj imię i prześlij iskierkę (uścisk dłoni) do najbliższej osoby.
2. Dowolne zabawy dzieci (ok. 10-20 min).
3. Zabawa „Balonik”.
4. Zabawa przy piosence: „My jesteśmy krasnoludki”- nauczycielka śpiewa piosenkę i proste gesty zgodne z tekstem piosenki.
5. Masaż „Dreszczyk” – dziecko leży na brzuchu, głowa na rękach, obok siedzi rodzic. Nauczycielka mówi wiersz, demonstrując czynności, które rodzice powtarzają na ciele dziecka.

- tędy płynie rzeczka
- idzie pani na szpileczkach
- tu płynie rzeczka
- tu przebiegły konie
- tędy przeszły słonie
- a tu idzie szczy paweczka
- zaświeciły dwa słoneczka
- spadł drobniutki deszczyk
- czy przeszedł cię deszczyk? Zmiana ról.

6. Zabawy plastyczne: dzieci wspólnie z rodzicami wybierają tę formę plastyczną, którą najbardziej lubią i wykonują pracę na dowolny temat

Trzy stoliki, na których znajdują się:

1. Farbki
2. Kolorowani
3. Wycinanki

7. Siad w kręgu, pochwalenie dzieci i pożegnanie wierszem:

„Gdy przedszkolaki się rozstają,
Na pożegnanie hura wołają”

SPOTKANIE 3 : Co robimy w przedszkolu?

1. Powitanie (wykorzystanie wizytówek).
 2. Zabawy dowolne w sali wspólnie z rodzicami
 - stolik I – rysowanie kredkami
 - stolik II – malowanie farbami
 - 24
 - stolik III – naklejanki, wycinanki (z gotowych elementów lub według wzoru)
 - stolik IV – układanki, puzzle (o różnym stopniu trudności)
 3. Zabawy z cyklu „Poznajmy się” (dziecko z rodzicami tworzą koło).
 - zabawa ze śpiewem „Jestem Dorotka” (stukanie o kolana lub klaskanie)
 - „Ludzie do ludzi” – maszerujemy po sali przy muzyce, w czasie przerwy witamy się z napotkaną osobą (witają się ręce, kolana, brzuchy)
 - zachęcanie do zabawy dzieci nieśmiałych. Kilkakrotne powtórzenie zabawy stosowanie do chęci dzieci.
 - zabawa ze śpiewem „Mam chusteczkę” „Stoi różyczka”
 - zabawa ruchowa z piosenką „Jedzie pociąg”
 - kącik sklepowy – wspólna zabawa z wykorzystaniem posiadanych akcesoriów
 - kącik kuchenno-domowy – wspólna zabawa w gotowanie i przyjmowanie gości
 - kącik konstrukcyjny – konstruowanie z różnego rodzaju klocków
 - zabawa z elementami W. Sherborne
 - przytulanka przodem, przepychanka tyłem, tunel, toczenie kłębka.
- W toku zabaw dzieci, rozmawiają z rodzicami na różne tematy, wyjaśniają wątpliwości.
4. Zapraszamy do łazienki dzieci.
 - korzystanie z toalety, myją ręce przy pomocy rodziców, wycierają w swój ręcznik.
 5. Zapraszamy dzieci na śniadanie.
 6. Pożegnanie
 - nauczycielka żegna się z dziećmi i rodzicami przez podanie ręki.

SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI „PASOWANIE NA PRZEDSZKOLAKA”

Cel ogólny:

Podkreślenie znaczenia osiągnięcia przez dzieci 3- letnich swojego rodzaju dojrzałości

Przebieg:

Powitanie przez panią dyrektor dzieci i zaproszonych gości:

- Wyjaśnienie celu uroczystości
- Ceremonia ślubowania

Odczytanie tekstu przysięgi przez panią dyrektor (podniesienie przez dzieci prawej ręki):

PRZYRZECZENIE

Jestem grzecznym przedszkolakiem,

Który śpiewa, tańczy sam,

Nie grymaszę i nie płaczę,

Bo wesolą minę mam.

Zjadam zupki mleczne,

Aby zdrowym zuchem być,

Z koleżanką i kolegą

Spędzić miło wiele chwil.

Noska wytrzeć, rączki umyć

Przecież umie każdy z nas,

Więc od dziś obiecujemy,

Że przedszkole kochać będziemy.

Pasowanie ołówkiem każdego malucha na przedszkolaka przez panią dyrektor.

- Przypinanie emblematów „Biedronki”
- Śpiewanie przez dzieci piosenki „Tylko biedronka nie ma ogonka”.
- Wykonanie tańca „Taniec biedronek” (pedagogika zabawy)

Rady dla rodziców: „Jak ułatwić dziecku start w przedszkolu”

- W początkowym okresie dobrze jest odbierać dziecko wcześniej, ponieważ trzylatek ma inne poczucie czasu i okres przebywania poza domem wydaje mu się bardzo długi
- Nie mówimy dziecku, że przyjdziemy po nie wcześniej, kiedy to jest niemożliwe, ponieważ będzie nieszczęśliwe. Nie składamy obietnic, których nie możemy wypełnić
- Nigdy nie straszymy dziecka przedszkolem
- Stosujemy w przedszkolu krótkie pożegnania. Kiedy je przedłużamy, dzieci cierpią dłużej
- Pozwalamy dziecku zabrać część domu do przedszkola (np. przytulankę)
- Wdrażamy dziecko do przestrzegania umów i zasad
- Przyzwyczajamy do samoobsługi, pozwalamy dziecku samemu załatwiać potrzeby fizjologiczne, myć ręce, ubierać się
- Przygotowujemy dziecku wygodny strój do samodzielnego ubierania, który można pobrudzić pastelami czy farbami
- Nie okazujemy dziecku własnych rozterek zostawiając je w przedszkolu, przekazujemy mu wtedy swoje lęki

LIST ZAPROSZENIE

*Kto zbuduje z klocków wieżę?
Kto sukienki lalkom pierze?
Wytnie ptaszka i wiatraczek
To na pewno przedszkolaczek!*

KOCHANE DZIECI

Zapraszamy do wspólnej zabawy

*Mamy nadzieję, że już wkrótce
Przekroczysz próg naszego przedszkola
Wiemy, że to będzie radosne wydarzenie
W Twoim życiu.
Z niecierpliwością czekamy na Ciebie
Rok szkolny rozpoczynamy 1 września 2017r. (tj. piątek), ale zapraszamy Cię
na wspólne zabawy **28, 29, 30 sierpnia 2017r w godz. 9.30-11.00***

*Koleżanki i koledzy
Oraz nauczycielka*

Debiut w przedszkolu to niełatwa sprawa!

Malucha czekają pewne zmiany w życiu, często trudne do zaakceptowania. Ale to, co nowe, wcale nie musi być niedobre. Do trudnych sytuacji trzeba po prostu dziecko i siebie przygotować.

Dziecku, Rodzicom i sobie życzymy, aby ten pierwszy krok do samodzielności łączył się z miłymi przeżyciami.

CO DO PRZEDSZKOŁA?

- Luźne spodnie lub spódnica w gumkę, bluza dresowa lub lekki sweterek – czyli ubiór „na cebulkę”, ważniejsza wygoda od elegancji,
- Kapsie – najlepiej na rzepy, kurtka z suwakiem, który łatwo się zapina,
- Ubrania z rozciągliwymi dekolami,
- Majtki i spodnie na zmianę (gdyby zdarzyła się „wpadka”),
- Podkoszulek do przebrania, gdy przy zupie zadrży rączka,
- Ukochana przytulanka, dzięki której łatwiej będzie przeżyć rozstanie z mamą.

NADAJĘ SIĘ NA PRZEDSZKOLAKA GDY:

- Zostaję na trochę bez mamy,
- Umiem się ubrać i rozebrać (jeszcze nie całkiem samodzielnie),
- Umiem się sam załatwić i umyć ręce (czasami ktoś mi pomaga),
- Sam jem (choć nie robię tego szybko),
- Mówię zdaniami (to nie jest problem, bo w przedszkolu się nauczę).

CO MOŻE POMÓC DZIECKU?

- Wcześniejsze przyzwyczajenie dziecka do przebywania w nowym miejscu pod opieką osób trzecich, kontaktowanie dziecka z rówieśnikami, np. na placu zabaw,
- Uczenie dziecka poprzez zabawę czynności związanych z samoobsługą,
- Informowanie dziecka o tym, że czas w przedszkolu będzie spędzał w towarzystwie innych dzieci, bez rodziców,
- Ważne jest, aby rodzice podczas rozstania z dzieckiem byli spokojni (dziecko wyczuwa niepokój porosłych),
- Zabawy z dzieckiem „w przedszkole”, przedstawianie jego realnych zalet, m.in. obecność rówieśników, wielość zabawek,
- Akceptacja płaczu dziecka przez rodziców jako naturalnej, zdrowej reakcji na nową sytuację (nie należy dziecka zawstydząć), duża labilność uczuć dziecka powoduje, że za chwilę jest wesołe i świetnie się bawi,
- Wcześniejsze poznanie przedszkola, spacer w kierunku placówki, krótkie wizyty w ogrodzie przedszkolnym i przedszkolu,
- „kawałek domu” – drobiazg przyniesiony przez dziecko z domu, np. ulubiona zabawka, przytulanka,
- Możliwość przebywania rodzica z dzieckiem w sali w pierwszych dniach jego pobytu,
- Wcześniejsze odbieranie dziecka w początkowym okresie (zawsze należy odbierać dziecko zgodnie z obietnicą).

DOBRE RADY:

- Kompletuj wyprawkę wspólnie z dzieckiem i ciesz się, że będzie korzystać z niej w przedszkolu,
- Nie przeciągaj pożegnania w szatni; pomóż dziecku rozebrać się, pocałuj je i wyjdź,
- Nie zabieraj dziecka do domu, kiedy płacze przy rozstaniu; jeśli zrobisz to choć raz, będzie wiedziało że łzami może wszystko wymusić,
- Nie obiecuj; jeśli pójdziesz do przedszkola to coś dostaniesz; kiedy będziesz odbierać dziecko, możesz dać mu małą prezent, ale nie może być to forma przekupywania,
- Kontroluj się co mówisz; zamiast: już możemy wracać do domu, powiedz: teraz możemy iść do domu. To niby niewielka różnica, a jednak pierwsze zdanie ma negatywny wydźwięk,
- Nie wymuszaj na dziecku, żeby zaraz po przyjeździe do domu opowiedziało, co wydarzyło się w przedszkolu, to powoduje niepotrzebny stres,
- Jeśli dziecko przy pożegnaniu płacze, postaraj się żeby przez kilka dni odprowadzał je do przedszkola tato, rozstania z tatą są mniej bolesne,
- Pamiętaj: żegnaj i witaj swoje dziecko zawsze uśmiechem!

ANKIETA INFORMACYJNA O DZIECKU

Imię i nazwisko dziecka:.....

INFORMACJE O DZIECKU:

1. Samodzielność.

Proszę zaznaczyć te stwierdzenia, które charakteryzują Państwa dziecko:

- Potrafi samo się ubrać.
- Ubiera się z niewielką pomocą osób dorosłych.
- Wymaga pomocy przy ubieraniu.
- Samo radzi sobie z jedzeniem.
- Wymaga niewielkiej pomocy przy jedzeniu.
- Trzeba je karmić.
- Pamięta o potrzebach fizjologicznych i radzi sobie samo.
- Zgłasza swoje potrzeby, ale wymaga pomocy przy pójściu do toalety.
- Trzeba je pilnować, bo zapomina o zgłaszaniu potrzeb fizjologicznych.
- inne uwagi dotyczące samodzielności dziecka:

.....
.....

2. Jedzenie:

Proszę zaznaczyć te stwierdzenia, które charakteryzują Państwa dziecko:

- Praktycznie je wszystko, nie ma specjalnych upodobań.
- Jest wiele potraw, których dziecko nie lubi i nie chce jeść, wśród nich:

.....
.....

- Jest po prostu niejadkiem.
- Dziecko ma specjalne potrzeby związane z żywieniem. Jakież?

.....
.....

- Jest alergikiem uczulonym na:

.....
.....

3. Inne informacje o dziecku.

Uprzejmie proszę o przekazanie tych informacji o dziecku, które uznacie Państwo za ważne:

.....
.....

4. Ulubione zabawki mojego dziecka

.....
.....

5. Moje dziecko lubi (np. grać, śpiewać)

.....
.....

6. Ulubiony rodzaj książek mojego dziecka to

.....
.....

7. Moje dziecko bardzo interesuje się

.....

-
8. Czy łatwo rozstaje się z rodzicami?.....
9. Czy chętnie pozostaje z obcymi spoza najbliższej rodziny?.....
10. Proszę podkreślić cechy charakterystyczne dziecka:
Dziecko jest:
pogodne, spokojne, ruchliwe, płaczliwe, lękliwe, zamknięte w sobie, odważne.
W kontaktach z innymi:
uległe, narzuca swoją wolę, współdziała, troskliwe, obojętne.
Gdy się denerwuje:
płacze, rzuca się na ziemię, bije innych, zamyka się w sobie, ustępuje.
11. Czy są sytuacje, których się boi? Nie Tak Jakie?.....
12. Najchętniej zajmuje się:
- zabawkami, rysowaniem, oglądaniem TV, wideo, oglądaniem książek i bajek,
słuchaniem czytanych bajek, uczestniczeniem w czynnościach domowych, inne
-
13. Czy potrafi długo zajmować się jedną czynnością? Tak Nie

OCZEKIWANIA RODZICOW:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Dziękujemy za wypełnienie ankiety

***PROGRAM
ADAPTACYJNY***

***PUBLICZNEGO PRZEDSZKOLA
SAMORZĄDOWEGO
„BAJKOWA KRAINA”
W ZBIERSKU***

ZBIERSK 2019